

VEENFABRIEK | monoloog uit Lof der Zotheid

Ging in première op 30 januari 2025 in Frascati

Tekst | Teun Smits¹

Steeds dingen nodig hebben. Of dat denken. Want als dat -> dan dat. Want als ik die hardloopschoenen, laptop, havermelk. Dan ik eindelijk die productieve vegan met nieuwe hardloopschoenen. Alles zal samen komen. Ik zal al m'n shit wel voor elkaar krijgen. Werkt niet. Speelgoed blijft niet lang nieuw. Weet je stiekem ook wel. Maar jezelf het toch even wijsmaken, toch? Geloven.

Je gelooft niet in God. Al heb je natuurlijk al het begrip van de wereld voor alle dwazen die wel geloven. Het leven is hartstikke ingewikkeld, en dus snap jij dat mensen elke vorm van hulp die ze maar kunnen krijgen vastgrijpen. En als iemand geholpen is, met God, of 'iets' of malle rituelen, dan zeg jij: doe vooral lekker je ding. Het is je gegund. Ja toch?

Hoe heerlijk moet het zijn om ergens op terug te kunnen vallen? Jij hebt alleen jezelf. En als je eerlijk bent, vind je jezelf over het algemeen niet bepaald prettig gezelschap. Al dat geklaag de hele tijd. Kijk, mensen die geloven, die kunnen tenminste nog ergens terecht met hun zorgen.

En daarom zou jij, denk je, als je zou geloven, sowieso veel minder te klagen hebben. Jij zou boordevol dankbaarheid zitten. Als jij een God zou hebben, dan zou je jou niet horen klagen, maar dan zou je 'm dat vertellen: dat je zo dankbaar bent. Voor alles wat je hebt. Voor de natuur en dingen.

Maar je gelooft niet.

Er is geen reden.

Voor dit alles.

Het is willekeur.

Chaos.

Dwaasheid.

¹ Je bent vrij deze tekst te gebruiken voor een auditie of theaterles. Wil je hem opvoeren voor publiek? Stuur dan eerst even een mailtje naar info@veenfabriek.nl.